

لانه له گوند

۱- نامه یکی کراوه له ده رگاکه وه به پووی ژوره وه دا که وته خواره وه، نامه که له ماریا خانمی هاو پیتی دایکی لانه وه بوو. ماریا خانمو خیزانه که ی له گوندیکدا ژیان ده گوزهرینن. ئەو شتی ژور سه رنجر اکیشی دره باره ی به رخه کان، بزنه کان، مریشکو که له شیره کان، قازه کان، که رویشکو ناژه لی تری گوند نووسیوو، له کۆتاییدا داوه تیکردبوون که لانه و دایکی بۆ پشوو بیته ئەوئ.

لانه ژور خوشحالبوو به دایکی وت: «دایکه ئایا ده چینه ئەوئ؟ تکاده که م!» دایکیشی به لینی دا پشویی داهاتوو بیگومان ده پۆنه گوند.

۲- دواچار پشوو هاتو لانه و دایکی به شه مهنده فەر به مه بهستی گونده که ی ماریا خانم که وته پری. له پشت په نجره ی شه مهنده فەر که وه، خانووه کان، داره کان، کیلگه ی ژور به په نایاندا تیده پیری. لانه له ده شتی گه وره دا گاران، ئەسپ، مهرو ناژه لی تر ده بینیت. پاش ماوه یه ک لانه و دایکی ده گه نه گوند.

۳- ماریا خانمیش کچیکی به ناوی سۆزی هه یه، که هاوته مهنی لانه یه. خانووه گوندییه که ی ئەوان ژور دیرینو گه وره یه. له چواردهوری خانووه جوانه که ی ئەوان، ته ویله یه که ئەنباریکی گژوگیا ده بینرا. له ته ویله که وه بۆنی په یینی ناژه لی دیت. دایکی ده لیت: «بۆنی خوشی گوند!»

هاوکات لانه لووتی ده گریت. (گۆرگی) سه گه که ی سۆزی ورده ورده به ره و ئەوان دیت. لانه دهسته کانی ده کاته وه و گۆرگی نه وازشده کات. گۆرگی کلکی پاده وشینیت و به هه لبه ژودابه ز به دهوری ئەواندا ده خولیتته وه.

۴- لانه حه زده کات هرچی زوتره ئاژه لانی گوند ببینیت. سۆزی ئه و به ره و په چه ی ته نیشته خانووه که ده بات. له وئ جوانووه ئه سپیکی جوان ده بینیت که له په نا دایکیدا وه ستاوه. سۆزی ده لیت: «جونى ههفته ی پیشوو له دایکبووه. لانه ده ستیک به سه ر گیانی جونیدا دینیت و جوانووه ئه سپی جوان خوی به دایکیه وه ده نو سینیت. دایکی جونیش سه ری به ره و لانه ده سوو پینیت. جونى ناویکه که سۆزی له جوانووه که ی ناوه.

۶- پاشان ئه وان له چیمه نزاره که ده چنه لای گویره که که. لانه قامکی له کاسه یه کی شیر رۆده بات و ده یخاته ده می گویره که که وه. گویره که که یش خیرا ده که ویته مژینی قامکی لانه، دروست وه کو منالیک که شووشه شیره که ی ده مژیت.

۵- سۆزی، لانه به ره و قه فه سی که رویشکه چکۆله که ی راده کیشیت و دوو قۆلی خوراندنی ده ده نئ. که رویشکه چکۆل به ددانه سپیه کانی که لای کاهوو تیکه تیکه ده کات. وه ختیک ده ستی لانه له ده می که رویشکه که نزیکتره بیته وه، هه ناسه ی توندی په نه کانی ختوکه ده دات.

۷- تۆزیک له خوار حه ساره که وه، چه ند مراوییه که له گۆمیکدا مه له ده که ن. قازه کان له سه ر سه وزه گیاکه داره داره ده که ن و مریشکو که له شیره کانیش ده نووک له زه وی ده ده ن و دانه ویله گرده که نه وه. لانه حه زده کات بزانیته چون ده توانیت یه کیک له م بالندانه نه وازشبات. ئه و به خیرایی له پشت حه ساره که وه خوی هه لده داته ناوه وه، که کتوپر که له شیره کان به ره و ئه و راده که ن.

۸- دەستی لانه تهنیا گه‌یشتبووه مریشکیکی قه‌له‌و و پیر که کتوپر که‌له‌شیریکی گه‌وره به تووره‌یی و هه‌راوه هه‌لمه‌تی بۆ برد.

۹- لانه به‌ره‌و دهره‌وه‌ی حه‌ساره‌که پایده‌کرد، به‌لام قاچی له‌سه‌ر سه‌وزه‌گیاکه خلیسکا‌و که‌وت. ئە‌و ته‌وا‌و قورپا‌وی و پیس ببوو، به زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی خۆ‌ی له‌وئ قوتاریکات. سۆزی به نیگه‌رانییه‌وه ه‌ا‌واره‌کات: «پاکه‌ پاکه، نه‌ده‌بوو تو ئە‌م کاره‌ بکه‌یت! ئە‌وانه تو نانا‌سن».

۱۰- لانه‌و سۆزی بۆ له‌وه‌رگای گویره‌که‌کان ده‌پۆن. دایکه بزنیکو دوو کار له‌وئ ده‌له‌وه‌پین. لانه بریک گیا ده‌داته یه‌کێک له‌ کاره‌کان‌و که‌میک ده‌ست به‌سه‌ریدا ده‌هینیت، به‌لام دایکه بزنه‌که‌یش گیا ده‌وئیت. ئە‌و قاچه‌کانی به‌رزده‌کاته‌وه‌و له‌سه‌ر دووپیئ به‌ره‌و لانه‌ دئیت.

۱۱- لانه‌و سۆزی سواری تراکتوره‌که‌ی کاک سووران ده‌بن‌و له‌ گونده‌که‌دا ده‌گه‌پین. ئە‌م کاره بۆ ئە‌وان زۆر له‌زه‌ت به‌خشه.

۱۲- سۆزی حه‌شارگه‌یه‌کی ئاسوده‌و ئارام له‌سه‌ر ئە‌نباری کاو وینجه‌که‌ پيشانی لانه‌ ده‌دات. ئە‌وان ده‌نگی ئارامی میاوه‌ میا‌و باش ده‌بیستن. له‌وئ پینج به‌چکه‌ پشيله‌ پ‌ا‌و‌پ‌ا‌وینیان‌ه‌و دین‌و ده‌چن. لانه‌ ده‌یه‌وئیت یه‌کێک له‌وانه‌ بگریت‌و نه‌وازشی بکات، به‌لام سۆزی پ‌ی‌گ‌ری ده‌کات و ده‌لئیت: «په‌نگه‌ دایکیان بیتا‌قه‌ت بیت».

۱۳- وهختی دۆشین بۆ لانه زۆر تازه و
 سه رنجراکیشه . ئه و ده بینیت چون ماریا
 خانم به مه کینه ی شیردۆشین، شیری
 مانگاگان ده دۆشیت، شیره که چه ند خیرا له
 لوله ی پلاستیکیه وه تیده په پیت و ده پزیتته
 مه نجه لیکی گه وره وه . ماریا خانم به کییک
 له مانگاگان به ده ست ده دۆشیت . لانه یش
 زۆر چه زده کات ئه م کاره ئه نجامبدات،
 به لام هه سته کات زۆر ئاسانیش نییه . ئه و
 چه زده کات تۆزیک شیری تازه بخواته وه .
 به ه به ه! زۆر به له زه ت و گه رمه ! جگه
 له مه یش په نگه که ی زۆر شیری تره له
 شیری دووکانه کان .

۱۴- ئیستا لانه هه موو ئازده لانی لادی ده ناسیت و له گه ل سۆزیش هاو پیه کی گیانی
 به گیانییه ، به لام پشوو ته واویوه . به پزید دیقید به ئه سپو عه ره بانه که ی لانه و دایکی
 ده بات بۆ ویستگه ی شه مه نده فه ره که . له پینگه لانه هه وساری ئه سپه که ده گریت و
 تووند تووند رایده وه شینیت . وهختی مالتاواپی ماریا خانم ئه و نانانه ی که خۆی
 دروستیکردوون و ته واوی هیلکه مریشکه کان که ئه مپۆ لانه خۆی له ده واچنه که
 کۆیکردبوونه وه به دیاری دهیدا به وان .

۱۵- ئه مپۆ لانه له ماله وه به رچایی
 لادیاننه ده خوات . ئه و به پیکه نینه وه
 ده لیت : «به رچاییه کی به له زه ت و
 به هیزی دوا ی بۆنی خۆشی لادی!»
 دووباره لووتی ده گریت و پیده که نیت .

